

ind i en Aalekiste, der er anbragt udenfor den gamle Aalekiste paa et Sted, hvor der ikke tidligere har været nogen Aalekiste. Dette Anlæg har til Følge, at den Fisk, som tidligere passerede gennem Kanalen og Turbinerne, nu tilbageholdes og fanges i den nye Aalekiste. Vel var det ikke alle Fisk, der tidligere uskadte kunde komme ind i disse Turbiner, men Aal paa indtil $\frac{1}{4}$ Pund kunde det, og disse er det nu. Anlægget berører Lodsejerne enhver Udsigt til at fange. Selv om nu Silkeborg Papirfabrikker har Ret til at have en Aalekiste i Aalejet, er det dog vistnok meget tvivlsomt, om Fabrikken har Ret til at anbringe en Aalekiste, ikke i Aalejet, men derimod udenfor den gamle Aalekiste ved Indløbet til nævnte Kanal. Dette er sikkert ikke lovligt, og jeg vil meget henstille til den højtærede Landbrugsminister at lade dette Forhold undersøge. Man bør jo i saa vid Udstrækning som muligt søge at lette Befolkningen Adgang til Erhverv og skride ind imod alt, hvad der vanskelig gør dette, og jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister, om der ikke, naar andet glipper, kunde gøres Skridt fra Statens Side til at erhverve denne gamle Aalegaardsret, som Papirfabrikken i Silkeborg ligger inde med, thi da først faar Nedlæggelsen af Resenbro Aalegaard sin fulde Betydning — naar det da ikke er muligt, som jeg sagde før, paa anden Maade at faa en tilfredsstillende Ordning truffet med Papirfabrikken.

Jeg ønsker dernæst at rette en Forespørgsel til den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Jeg ser paa det foreliggende Finanslovsforslag, at der atter i Aar ønskes bevilget en Udgift til Trækkevejen ved Gudena. Jeg har ved tidligere Aars Finanslovbehandlinger paatalt dette Forhold og sagt, at jeg ikke mente, der var Grund til at blive ved at opretholde og kræve Udgift til Vedligeholdelse af denne Trækkevej, da den i mange Aar har været af liden eller slet ingen Betydning. Navnlig nu, da det store Kraftanlæg bliver anlagt ved Tange, hvorved Gudenaens Vandmasse bliver stemt op, saaledes at der bliver en stor Indsø paa 1 000—1 200 Tdr. Land, synes jeg, det var paa Tide at stryge denne Udgift til Trækkevejens Vedligeholdelse. Der gives ogsaa et ikke saa lille Beløb af Kommunerne, særlig til Gudenaens Oprensning. Jeg synes, der kunde spares noget ogsaa paa den Post. Jeg henstiller, som sagt, til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, om den omhandlede Udgift ikke

kunde udtages af det foreliggende Finanslovsforslag.

I Tider som disse, hvor der er Grund til at udnytte alle de Muligheder, der findes her i Landet for at drage nyt Land ind under Kultur, vil jeg, i Tilslutning til det ærede Medlem fra Løvel (Nørskov), henstille, at det Tilskud paa 100 000 Kr., der i Aar foreslaas til „Hedebruget“, maa blive forhøjet. Selskabet „Hedebruget“ har gennem mange Aar gjort et godt og samfundsnyttigt Arbejde. Det har bevirket, at store Arealer af den jyske Hedejord er tagne under Dyrkning. Det er gennemgaaende en nærmest fattig Befolkning, der lever derude, og der kræves af de Folk, der tager fat paa at lægge nyt Land af den jyske Hedejord under Ploven, tre Ting: Arbejdsomhed, Nøjsomhed og Udholdenhed. Der er flittige Hænder nok, der er rede til at tage fat, men der skal Hjælp til. „Hedebruget“ kan ikke ene magte at yde den Hjælp, der trænges til. Med de Arbejdsudgifter, Landbruget har nu, maa der ydes større Hjælp til de Nybyggere, der gaar i Gang med at indvinde nyt Land. Derfor vil jeg indtrængende henstille, at Statstilskuddet til „Hedebruget“ bliver forhøjet.

Vi maa haabe, at den vedtagne Lønningslov kan skabe den Rø med Hensyn til Kravene om højere Lønninger, som er nødvendig for Staten, men ved et saa stort Arbejde som det, der er gaet forud for Lønningslovens Vedtagelse, kan det vel ikke være andet, end at det paa forskellige Omraader viser sig, at der maa forandres noget hist og her. Dette er da ogsaa forudset, idet Forandringer i Stedtillægene kan finde Sted, naar det af Finansudvalgene skønnes paakrævet, og Forandringen forud er anbefalet af Lønningsraadet. Jeg vil nævne et Forhold, som jeg synes, der er al Grund til at foretage en Forandring ved. Det angaar Ordningen af Stedtillægget. Ved Langaa Station har Tjenestemændene før faaet Stedtillæg, men ifølge den nye Lønningslov faar de ikke mere noget saadant. Nu er Levefoden i Langaa en saadan, at det nærmest er dyrere at leve der end i den nærmeste Købstad, Randers. Det gælder baade Husleje, Skat og Priserne paa de almindelige Livsforbrødenheder, idet disse kan købes billigere i Randers end i Langaa. Tjenestemændene i Langaa kan se deres Fordel ved at gøre en Rejse til Randers for at gøre deres Indkøb. Efter alle foreliggende Forhold synes jeg, at alt taler for, naar Kaarene skal være nogenlunde lige